

بیت

تاریخ ۱۳۷۸/۱۰/۲۲
شماره ۱۰۷۸۴.۵۷۸۱.۷۸۵۱

پست درود.....
نظر بر نامه
۷۰/۶/۱۲
۷۰/۶/۱۲

« بخشنامه به دادگستریهای استانها و شهرستانها »

نظربه اصل سی و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، که مقرر می دارد:

«حکم به مجازات و اجرای آن باید تنها از طریق دادگاه صالح و بموجب قانون باشد.» و صلاحیت عام محاکم عمومی در هر حوزه قضائی برای رسیدگی به کلیه امور مدنی و جزائی و امور حسبی (مواد ۱ و ۳ قانون تشکیل دادگاه های عمومی و انقلاب ۱۳۷۳) و این که بموجب ماده ۷۲۹ (اصلاحی ۱۳۷۷/۲/۲۷) قانون مجازات اسلامی ، کلیه قوانین مغایر با این قانون و از جمله قانون مجازات عمومی مصوب سال ۱۳۰۴ و اصلاحات و الحاقات بعدی آن ، ملغی است ، کمیسیون امنیت اجتماعی مذکور در ماده ۱ اصلاحی ۱۳۴۹ لایحه قانونی امنیت اجتماعی مصوب ۱۳۳۵/۱۲/۲۲ که مستند آن در محکوم کردن اشخاص مندرج در آن لایحه ، به اقامت اجباری (یا بازداشت بدل از بقیه مدت) ماده ۱۶ قانون مجازات عمومی بوده ، که در حال حاضر بکلی منسوخ گردیده است . ترکیب اعضای کمیسیون نیز به نحو مذکور در آن لایحه ، با حذف دادگاههای شهرستان و دادسرا از تشکیلات قضائی و انحلال نخست وزیری و ادغام شهربانی و زندانمری سابق در نیروی انتظامی ، قابل تحقق نیست . بجهات مرقوم تشکیل آن موضوعاً منتفی شده است و به جرایم داخل در صلاحیت کمیسیون ، مطابق قوانین باید در دادگاههای صالح رسیدگی شود. ضمناً یادآوری میگردد. «قانون تشدید مجازات اشخاص بد سابقه و شرور مصوب مردادماه ۱۳۲۲ نیز بموجب بند ۲ ماده واحده لایحه قانونی القاء قوانین مصوب ۱۳ بهمن ۱۳۵۸ لغو گردیده است و موجبی برای شرکت قضات آن حوزه ، در چنین کمیسیونهایی نمی باشد و بخشنامه صادره قبلی در این مورد ملغی اعلام میگردد. ۱۱/»

رئیس هیئت مدیره ها شمی شاهرودی

رئیس قوه قضائیه

۷۸/۱۰/۲۲